

LITERATURA

Maria Climent explora el pas a la vida adulta amb 'Gina', un novel·la reflexiva i generacional

L'escriptora ampostina, que patix la malaltia de l'esclerosi múltiple, debuta amb un relat de ficció que partix d'experiències personals.

Amposta Oriol Gracià

Els darrers anys, el boom de l'auto-ficció ha esclatat a la literatura catalana gràcies a una nova generació emergent d'escriptors. *Germà de gel* d'Alicia Kopf i *Permagel* d'Eva Baltasar són només un exemple d'autores que han escrit novel·les a partir del seu jo, amb la tranquil·litat de no haver d'inventar cap protagonista creïble, perquè es servixen de l'experiència pròpia. Autora, narradora i protagonista són la mateixa persona. *Gina*, el nou llibre -el primer- de l'escriptora Maria Climent (Amposta, 1985) el podem incloure en esta dinàmica, malgrat que l'autora insitix que la protagonista no és realment ella: **"S'assembla a mi, però no considero que siga el meu alter ego"**. Té raó, però també és cert que Climent ha partit d'experiències vitals per a escriure la novel·la. **"És una ficció, però he agafat trossos de la meua realitat"**, diu. I és que la narració

partix d'una premissa real: fa vuit anys, quan en tenia vint-i-sis, li van diagnosticar esclerosi múltiple, una malaltia crònica i neurodegenerativa que la va submergir en un període de reflexió vital que va durar gairebé dos anys. **"He passat moltes hores pensant sobre la vida. I per això tenia ganes d'escriure un novel·la, per a explicar la putada de l'esclerosi, de com t'afecta a la vida personal i professional, quan ets tan jove i tens tants projectes"**, explica.

Gina pot ser una novel·la generacional sobre els qui passen de la trentena, que han estudiat a la universitat i han fet un Erasmus, amb algunes referències a la cultura pop, amb famílies esberlades. Però qui hi busque hipsters i moderneig superficial s'endurà una decepció. *Gina*, que transcorre entre Sant Carles de la Ràpita, el barri de Gràcia de Barcelona i París, és sobretot una novel·la reflexiva, d'una intensitat dolorosa però amb tocs d'humor desbordant.

"El llibre va de fer-se gran, amb una protagonista que agafa recursos d'on pot per superar els entrebancs i aterrar a l'edat adulta", comenta Climent. **"Jo este pas del 'hihi, haha' a la maduresa el vaig començar a fer quan em van diagnosticar la malaltia, però sobretot el dia que el neuròleg em va dir: 'Si vols tindre un fill l'has de tenir ara, perquè t'hem de canviar el tractament i aviat no podràs quedar embarassada'"**, afegix.

L'ART DE L'ESCRITURA DIALECTAL Malgrat l'aparent simplicitat del llenguatge i l'estructura senzilla de la novel·la, *Gina* és un relat personalísim i madur des del punt de vista literari, carregat d'imatges sensorials, fora dels tòpics, amb un bon domini de la narració i els diàlegs, que transcorren sense cometes ni guions. Però sobretot, el llibre destaca pel llenguatge dialectal ben plantejat, sense grinyolar i sense caure en el blaveris-

me lingüístic. **"La primera versió de la novel·la la vaig escriure en català estàndard, i només en algunes converses -quan la Gina parlava amb la seua família, per exemple- utilitzava l'ampostí. Però l'Eugènia Broggi, l'editora, em va dir: 'crec que la novel·la milloraria si la veu de la narradora també parlés en formes dialectals'. For el canvi va significar re-escriure pràcticament tot el relat. Però crec que el resultat ha estat satisfactori, perquè el dialecte ajuda a descriure els mateixos personatges"**, assegura Climent.

La novel·la fa pocs dies que és a les llibreries, en català i castellà. **"L'he publicada a l'editorial L'Altra, de l'Eugènia Broggi i estic contentíssi-**

ma, perquè l'Eugènia està molt ben considerada dins el sector editorial i poques persones acostumen a discutir el que ella publica. I això em dona tranquil·litat, sobretot si tenim en compte que Gina és el meu primer treball". En castellà l'ha publicada amb Alfaguara i ella mateixa s'ha encarregat de la traducció. I mentre comença el periple de presentacions -la més propera esta tarda, a les 19.00 h al Llar d'Amposta- es planteja escriure el prime full d'una nova novel·la, continuarà publicant relats curts setmanals al portal *Cartorze.cat*: **"Fa dos anys que hi escric i de fet, és on he agafat fluïdesa i rodatge. Sense tots estos escrits, Gina segurament no existiria"**.